

Curtea de Apel Oradea

-Secția Comercială și de Contencios

Administrativ și Fiscal-

Dosar nr. 3/2011

D 9/2010.

DECIZIA NR. 851/CA/2011 – R*Ședința publică din 11 mai 2011*

Președinte: [Signature]

Judecător: [Signature]

Judecător: [Signature]

Grefier: [Signature]

Pe rol fiind soluționarea recursului în contencios administrativ formulat de recurenta-reclamantă **SC [ ] SA**, cu sediul în Ștei, str. [ ], jud. Bihor în contradictoriu cu intimata-pârâtă **Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor – Administrația Financiară pentru Contribuabili Mijlocii Oradea**, cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir, nr.1-2, jud. Bihor împotriva Sentinței nr. [ ]/CA din 10.11.2010 pronunțată de Tribunalul Bihor, având ca obiect: *pretenții*.

Se constată că dezbateră în fond a cauzei a avut loc la data de 4 mai 2011, când, în vederea deliberării și pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, s-a amânat pronunțarea în cauză pentru termenul de azi.

CURTEA DE APEL**DELIBERÂND:**

Constată că prin Sentința nr. 1167/CA din 10.11.2010 Tribunalul Bihor a respins ca neîntemeiată cererea formulată de reclamanta S.C. [ ] S.A. Ștei în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor – Administrația Financiară pentru Contribuabili Mijlocii Oradea.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut că, în cursul anului 2007, reclamanta a efectuat pentru orașul Ștei, lucrări de extindere rețele apă și canalizare în orașul Ștei, finanțate din fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2006, în baza HG nr. 1770/2006 și HG nr. 1822/2006. sumele alocate prin cele două hotărâri de guvern au fost transferate la data de 21.12.2006 și 28.12.2006 (filele 16, 56) în contul reclamantei în vederea efectuării investițiilor respective, reclamanta înregistrând sumele respective în contul 472 ca „venituri în avans”. Lucrările au fost finalizate

în decembrie 2007, când a fost emisă și factura finală în regim de taxare inversă, pentru întreaga valoare a lucrărilor.

Instanța de fond a constatat că, pentru avansurile încasate în luna decembrie 2006, sunt aplicabile dispozițiile art. 155 alin. 7 din Legea nr. 571/2003, potrivit căreia, dacă plata pentru operațiuni taxabile este încasată înaintea finalizării serviciilor prestate, reclamanta avea obligația de a emite factura fiscală în termen de 5 zile de la data încasării avansului, dar nu mai târziu de finele lunii decembrie 2006.

S-a mai reținut faptul că, potrivit art. 134 și urm. Cod fiscal, exigibilitatea TVA intervine la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator de TVA, respectiv, în speță, data prestării serviciilor constând în lucrările de extindere rețele apă și canalizare în orașul Ștei.

Afirmația reclamantei privind diferența de regim juridic între „avansuri” așa cum este reglementat de art. 134 Legea nr. 571/2003 și „transferuri” nu este susținută de nici un temei legal, a apreciat instanța fondului. În realitate, și acele transferuri reprezintă de fapt avansuri încasate de reclamantă pentru lucrările pe care le-a efectuat în 2007.

Nu s-a putut reține apărarea reclamantei în sensul că acele transferuri sunt scutite de plata TVA, deoarece lucrările de extindere a rețelei de apă și canalizare nu pot fi calificate ca fiind strâns legate de asistența și protecția socială efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social, în sensul art. 141 alin. 1 lit. g) din Legea nr. 571/2003 „*prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de asistența și/sau protecția socială efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social; serviciile de cazare, masa și tratament, prestate de persoane impozabile care își desfășoară activitatea în stațiuni balneoclimaterice, dacă au încheiat contracte cu Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și contravaloarea acestora este decontată pe baza de bilete de tratament*”.

Astfel, asistența socială, componenta a sistemului național de protecție socială, cuprinde serviciile sociale și prestațiile sociale acordate în vederea dezvoltării capacităților individuale sau colective pentru asigurarea nevoilor sociale, creșterea calității vieții și promovarea principiilor de coeziune și incluziune socială, potrivit art. 1 alin. 2 din Legea nr. 47 din 8 martie 2006 privind sistemul național de asistență socială. Serviciile de asistență și protecție socială au drept scop prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor temporare ori permanente ale unor situații care pot genera *marginalizarea sau excluziunea socială a persoanei, familiei, grupurilor ori comunităților*

Instanța de fond a constatat că serviciilor furnizate de către reclamantă le sunt aplicabile măsurile de simplificare prevăzute de art. 160 din Legea nr. 571/2003.

Din interpretarea pct. 82 alin. 3 din Normele de aplicare a Legii nr. 571/2003 și art. 160 din Legea nr. 571/2003, în cazul serviciilor de construcții

montaj, în speță - lucrări de extindere a rețelei apă și canalizare - efectuate de către reclamantă, pentru avansurile încasate, aceasta trebuia să emită facturi care să cuprindă taxa pe valoare adăugată și, având în vedere că factorul generator de taxă intervine în decembrie 2007, anul următor celui în care s-au încasat avansurile, trebuia aplicat regimul de taxare inversă numai pentru diferența dintre valoarea lucrărilor pentru care faptul generator de taxă intervine în 2007 și valoarea avansurilor încasate în 2006.

Față de constatarea că în mod legal s-au stabilit obligațiile suplimentare în sarcina reclamantei prin decizia de impunere nr. 724.11.2009, decizia de impunere nr. 24.11.2009 și raportul de inspecție fiscală nr. 23.11.2009, instanța de fond a apreciat că, în mod întemeiat organul fiscal a aplicat și calculat majorări de întârziere în conformitate cu prevederile art. 119 și 120 din OG nr. 92/2003.

Instanța de fond nu a putut ajunge la o altă concluzie, față de probele administrate și afirmațiile părților, în condițiile în care reclamanta s-a opus la efectuarea unei expertize de specialitate în acest sens.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 207 și urm. din OG nr. 92/2003 și art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța de fond a respins cererea reclamantei ca neîntemeiată.

Împotriva acestei sentințe a declarat *recurs*, reclamanta SC Șteia SA Ștei, solicitând modificarea ei în sensul admiterii acțiunii sale astfel cum a fost formulată, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea recursului său reclamanta arată că organele de control fiscal au stabilit în sarcina sa obligația plății sumei de 122.000 lei, reprezentând TVA aferent sumelor primite de la Primăria Ștei pentru lucrările de extindere a rețelei de apă și canalizare a orașului, sume finanțate din fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzute în Bugetul de Stat pe anul 2006, pentru care au fost efectuate lucrări în anul 2007, facturate în regim de taxare inversă.

Societatea a primit prin contul deschis la Trezoreria Ștei la data de 27.12.2006 suma de 122.000 lei și la data de 28.12.2006 suma de 300.000,00 lei, ambele sume cu titlu de „alte transferuri”, sume cu destinație specială, care nu au intrat în contul curent al societății și pentru care organele de control au stabilit în sarcina sa TVA și penalități de întârziere în cuantum de 122.000 lei, ca urmare a aplicării greșite a prevederilor Codului fiscal.

Suma de 122.000 lei a fost virată de Primăria Ștei – acționar majoritar al societății, prin Consiliul Local, în favoarea recurentei, cu titlu de „alte transferuri” și nu de „avansuri”, cum eronat s-a reținut, întrucât până la data de 31.12.2006 Legea Codului fiscal, modificată în sensul că, potrivit art.141 (1) lit. i), sunt scutite de plata TVA prestările deservicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de asistență și/sau protecția socială, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități recunoscute ca având caracter social.

Recurenta mai arată că lucrările din litigiu au caracter social conform prevederilor pct. i art. 141 (1) din Codul fiscal, motiv pentru care societatea nu a

emis factura cu titlu de avansuri, care să conțină TVA, sumele fiind indisponibilizate la Trezoreria Orașului Ștei, urmând ca, după 31.12.2006, îmbrăcând diferite operațiuni de transfer din contul Trezoreriei în contul curent al societății la BCR Ștei, conform ordinelor de plată nr.188/05.04.2007, /26.04.2007 și /27.04.2007 (anexate), iar apoi revirate în contul Trezoreriei la data de 05.05.2007 cu titlu de transfer conform H.G. nr.1822/2006, constituind drept avansuri acordate pentru lucrări de interes local și social, pentru care s-au emis facturi cu taxare inversă aferente acestor lucrări efectuate după data de 05.05.2007, destinatar Primăria Orașului Ștei, sumă pentru care, la diferite intervale de timp s-au depus deconturi justificative de cheltuieli până la epuizarea plafonului alocat cu finanțare de la Bugetul de Stat.

Operațiunile efectuate în cursul anului 2007 îmbracă o nouă procedură privind modificarea Codului fiscal, fiind denumite lucrări de construcții montaj, pentru care, conform prevederilor art.160 alin.2 lit. c din Legea nr.571/2003, se aplică măsurile de simplificare privind taxarea inversă.

Referitor la majorările de întârziere arată că, nedatorând TVA, nu datorează nici majorări de întârziere.

În drept au fost invocate prevederile Legii 554/2004, Legea nr.571/2003 și art.242 Cod de procedură civilă.

Intimata nu a formulat întâmpinare.

Verificând sentința recurată prin prisma motivelor de recurs invocate, cât și din oficiu, conform art.304 raportat la art.304¹ și 306 Cod de procedură civilă, pe baza actelor și lucrărilor dosarului, se constată că aceasta este temeinică și legală.

Referitor la natura juridică a titlului cu care a fost virată suma de 800.000 lei în luna decembrie 2006 în favoarea reclamantei recurente, este necontestat faptul că această sumă a fost înregistrată de reclamantă în contul 472 „venituri în avans”, precum și faptul că însăși reclamanta recurentă recunoaște în cererea de recurs că aceste sume (800.000 lei) au constituit avansuri acordate pentru lucrări de interes local și social efectuate după data de 05.05.2007, critica privind virarea și revirarea lor cu titlu de transfer fiind neîntemeiată, față de transferul sumelor dintr-un cont în altul, ca operațiune bancară, fără a schimba natura juridică a titlului de avans, cu care a fost transferată (virată) suma.

În ce privește caracterul social al lucrărilor din litigiu, potrivit art. 141 (1) lit. i) din Codul fiscal, sunt scutite de TVA prestările de servicii și/sau livrările de bunuri strâns legate de asistența și/sau protecția socială, efectuate de instituții publice sau de alte autorități recunoscute ca având caracter social, inclusiv cele livrate de căminele de bătrâni.

Potrivit Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, pct.26, în sensul art. 141 (1) lit. i) din Codul fiscal, entitățile recunoscute ca având caracter social sunt entități precum: căminele de bătrâni și de pensionari, centrele de integrare prin terapie ocupațională, centrele de plasament autorizate să desfășoare activități de asistență socială.

Reclamanta recurentă nu are calitatea de instituție sau entitate recunoscută ca având caracter social în interpretarea art.141 (1) lit. i) din Codul fiscal și lucrările efectuate nu sunt legate de protecția sau asistența socială, pentru a fi scutite de TVA.

De asemenea, recurenta n-a dovedit indisponibilizarea sumei de lei la Trezoreria Orașului Ștei, critica fiind neîntemeiată și sub acest aspect.

În ce privește incidența în speță a prevederilor art.160 din Legea nr.571/2003, instanța de fond a reținut în mod corect faptul că regimul de taxare inversă trebuia aplicat numai pentru diferența dintre valoarea lucrărilor pentru care faptul generator de taxă a intervenit în anul 2007 și valoarea avansurilor încasate în 2006.

Față de toate aceste considerente, în baza art.312 raportat la art.316 Cod de procedură civilă, Curtea urmează a respinge ca nefondat recursul, motivele invocate fiind neîntemeiate.

Cheltuieli de judecată nu au fost solicitate de intimată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Respinge ca nefondat recursul declarat de recurenta SC SA, cu sediul în Ștei, str. nr.13, jud. Bihor în contradictoriu cu intimata-Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor – Administrația Financiară pentru Contribuabili Mijlocii Oradea, cu sediul în Oradea, str. D.Cantemir, nr.1-2, jud. Bihor împotriva Sentinței nr. CA din 10.11.2010 pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o menține în totul.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședință publică, azi 11 mai 2011.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,